

BRANISLAV - PRVE OSJEČKE NOVINE NA HRVATSKOM JEZIKU

Izvorni znanstveni rad

UDK 070.48(497.5)(091)

MARINA VINAJ

Muzej Slavonije

Trg sv. Trojstva 6

HR-31000 Osijek

Branislav-list za politiku i napredno gospodarstvo zaživio je 5. srpnja 1878. godine u tiskari Julija Pfeiffera. Njegov glavni urednik Matija Polić želio je stvoriti opozicijsko glasilo tadanjoj vlasti Ivana Mažuranića. Bile su to prve novine na hrvatskom jeziku u vrijeme izrazite dominacije tiska na njemačkom jeziku. Branislav se uglavnom bavio predstojećim izborima, te je redovito izvještavao o događajima s bosanskog bojišta. Posljednji broj izašao je 5. ožujka 1879. godine.

U srpnju 1878. godine počeo je u Osijeku izlaziti *Branislav* - list za politiku i napredno gospodarstvo. Tiskan je u tiskari Julija Pfeiffera, a kao *izdavalac i glavni urednik* potpisuje ga Martin Polić. Iako je izlazio nešto manje od godinu dana (1. broj izašao je 1. srpnja 1878., a broj 105 5. ožujka 1879. god.), u povijesti osječkog novinarstva *Branislav* bilježimo kao prve osječke novine na hrvatskom jeziku.

A povijest osječkog, kao i cijelokupnog hrvatskog novinstva uvelike je kasnila za razvijenom Europom, jer ...prva tri stoljeća razvitka novinstva morala su mimoći područje Hrvatske. U času kada se tisak počinje širiti, postalo je ono bojište, zabačena periferija evropske civilizacije. (Horvat, 1962.)

I dok Europa u Parizu čita mjesečnik *Mercure de France* već 1605., a u Strasbourgu tjednik *Aviso-Relation oder Zeitung* 1609., ili pak dnevnik *Daily Courant* 1702. u Londonu, u Hrvatskoj prve novine počinju izlaziti u Zagrebu 1771. godine na latinskom jeziku *Ephemerides Zagrebienses* (Zagrebačke novine). Od ovih prvih, nažalost nesačuvanih, hrvatskih novina, do pojave prvih hrvatskih novina prošlo je dvadesetak godina. U Zadru, naime, 1806. godine počinje izlaziti dvojezični tjednik na talijanskom i u hrvatskom *Il Regio Dalmata - Kraljevski Dalmatin*.

Od kraja XVIII. stoljeća do narodnog preporoda, javljaju se povremeno brošure ili leci s izrazito političkim tendencijama.

Početkom XIX. stoljeća bilježimo brojne pokušaje izdavanja novina u Hrvatskoj. Tako i u Osijeku 1813. godine upravitelj Divaldove tiskare Fridrih Zink traži dozvolu za izdavanje novina *Tjednika za sve staleže u Osijeku i okolicu s obavještajnim listom Wochenschrift für alle Stände in Esseck und der umliegenden Gegend. Nebst einem Inteligenz-Blatt* (Malbaša, 1978.). Ugarsko namjenskičko vijeće odbija ovu molbu strahujući da bi se među zabavnim i korisnim člancima mogao naći i pokoji druge naravi.

Iz obiteljske tiskare Divaldovih slijedi još jedan pokušaj izdavanja novina. Naime, ova tiskara koju je, kupivši bivšu Franjevačku tiskaru, osnovao Ivan Martin Divald iz Budima 1775., održala se do 1857. godine. Generacije Divaldovih ostavile su neizbrisiv trag u povijesti tiskarstva Osijeka. Sin Ivana Martina - Alojzije Martin pokušao je 1835. godine ishoditi dozvolu za izdavanje novina *Tjednik o Osijeku i za Osijek - Wochenblatt von und für Essek*. Trebalo je to biti informativno glasilo privrednog karaktera, no i ova molba je odbijena, budući, kako se navodi u obrazloženju, imovina molitelja nije dovoljna garancija za preplatnike.

Prvi časopis u današnjem smislu počeo je izlaziti 1926. godine u Zagrebu - tjednik *Luna* tiskan je na njemačkom jeziku, a pokrenuo ga je Franjo X. Stauduar. Tridesetih godina *Luna* postaje književno - zabavni prilog novina *Agramer politische Zeitung*, koje izlaze 1830.-1918. god. Česti su prilozi na

„BRANISLAV“
SRIEDOM, PETKOM I NEDJELJOM.

PRIPLATNA MU JE CENA OVA:

na čitava godina	10 f. — .
na pol godine	5 f. — .
na devet godina	5 f. — .
na mjesec dana	1 f. — .

IZVAN OBREKA:

na čitava godina	12 f. — .
na pol godine	6 f. — .
na devet godina	6 f. — .
na mjesec dana	1 f. — .

U iznajmljivanju plaća se godina: za Crnogorę, Srbiju i Njemačku 15 for., za druge evropske države, Tursku i Egipat 16 for., za sjeverne države Amerike 18 for., a za druge neevropske države uračuna se preplaća poština.

BRANISLAV.

LIST ZA POLITIKU I NARODNO GOSPODARSTVO.

JEDALAC I ODGOVORNJI UREDNIK:
MARTIN POLIĆ.

„BRANISLAV“

SRIEDOM, PETKOM I NEDJELJOM.

ODGOVORNOST I OPRAVNIČTVO

našem se u gospodarstvu, koprivnici atel.

OGLAŠE PRIMA:

ODPRAVNIČTVO „BRANISLAVA“

Preplaća se godina od 15 for. za peti

četvrt i 20 novi. Njegova se svaki vratiti.

Vodi se godina dobiti poština.

Preplaća se godina od 15 for. za peti

četvrt i 20 novi. Njegova se svaki vratiti.

Vodi se godina dobiti poština.

Br. 1. U OSIEKU, u ponedjeljak 1. srpnja 1878.

God. I.

Pomož Bog!

U Osisku, dan 30. lipnja.

Započinjam izdavati ovaj list, koji smo nedavno navedili programom, želimo ovdje označiti potrebu, iz koje je nikao i smjer, kojim će koracati. Ako ikoji list, to je zaista ovaj čedo prieke nužde, jer ne samo treba državopravnoj opoziciji, kao takovoj glasilo, koje će fumačiti njezine slabo shvaćene i slabo još u narodu razširene političke težnje, već i narodu samom od prieke je nužde glasilo, koje će mu današnje odnosa razsvjetljivati luču historičke istine, i vratići mu sviest o pravih domovinu.

Državopravna opozicija ima po zemlji mnogo raznolikih živalja; u svakom kolu domovine, gdje rodoljubi politički misle, ima ona pristaša; pa i narod sam, davno upoznавши nesnosnost današnjega položaja, češće za strankom, koja bi namjesto današnjega saveza s Ugarskom sklopila novi, bolje odgovarajući pravni potrebama naroda. Ono malo, što danas ima zemlju samouprave, rodi slabim plodom, a temelji se žalboze na zakonih, koje kraljevina Ugarska može vrednjati bez odmora, a žalivože i bez odpora hrvatskoga naroda. Sinovi mu, koji sklopiše i obnoviše taj savez, uzibaju narod u mrtvež; nigdje u monarkiji nećuti se snaga ni ime hrvatskoga naroda, a i u vlastitoj domovini moramo se sve to više podavati tudjemu uplivu, koji se preko tako zvanih zaduženih zakona sve to više stere u domovini. Neka ovako potraje još koju godinu; neka se kraljevini Ugarskoj dopusti, da drži Hrvatsku razkomadanu; neka narod i nadalje utraje u mrtvežu, u kojem mu gnijeli sviest i narodna snaga, podleći će napokon sili odnosa, pa može tada i svoje sveto pravo objesiti na klin prošlosti.

Glavna je dakle zadaća državopravne opozicije, da budeč sviest naroda, probudi njegovu snagu, pa da mu pomognu izhoditi položaj, koji bi mu osigurao mirni razvoj na polju blagostanja i prosvete. Nije naša zadaća, da samo vojujemo proti licej, koji su po nagodbenom zakonu zadobila u ruke vlast u zemlji, nije naša, da udaramo moralnim nožem na naše političke protivnike, da u oči izbora pokrenemo protinju borbu, pa da se š njimi otinamo za izborne kotare. Naša je upravo protivna zadaća, da tiše stranačke strasti u domovini, odklanjajući svaki stranački razdor, pokrenemo moralnu snagu naroda proti sili vanjskih odnosa, i da sloganom svih rodoljuba u domovini zadobijemo onu snagu, bez koje se neda govoriti o kakovoj jednodušnoj borbi naroda proti protivnikom.

Najveći je grijel vladajuće u domovini stranke, što je grubom i neoprostivom stranačkom taktikom zagušila u zemlji onaj duh samovjesti, koji je najbolji čuvat stečenih, a najbolji branilac nestećenih prava. Taj duh buditi, jest danas glavna zadaća hrvatske opozicije, glavna i prečica mnogo, nego li je udaranje na pojedinca lica. Neki se u veludu probudi samo duh političke samovjesti, znati će on, jutro sam udarati pravcem gledje osobu i odnosa, kojim bude hotio, a i sam vjetar narodne tevesti brzo će razpustiti gnijelo domaćih odnosa.

Hrvatska opozicija mora s toga izserpiti svaki trenutak, da na budućem biralištu posvjeđati snagu opozicionalne ideje u narodu, pa mi pozivamo sve prijatelje u složno kolo, da narod nadje jezgru, oko koje se može sakupiti. Naglašujemo: opoziciju je naša u višem smislu tog pojma. Nije to i nemože biti sitna opozicija, koja će na rešeto stavljati pojedine ljudi i odnose u domovini, koja će zadirkavati lievo i desno, da užvitla u zemlji stranačke i lice

strasti. Nama nasuprot lebdi pred očima svjetan i složan odpor čitatoga naroda proti sili vanjskih odnosa; narod naš riešava danas veliko svoje historijsko pitanje, ne proti hrvatskoj vlasti i vladajućoj stranci, već prama sa veznicu svojoj Ugarskoj i prama odnosa u austro-ugarskoj monarhiji. U tom smislu govorid, mi nismo samo pukod glasilo slabašne u zemlji stranke, već se diđimo zastupati čitat narod, jer čitat teži za tim ciljem svoje državopravne opozicije.

Možda je upravo sreda, što je ovaj list nikao u glavnem gradu kraljevine Slavonije, koji će s toga pratiti osobito pozornim okom. Ovdje je i nazadar u svakom pravcu vedi, a i sila ima manje, nego u t. z. posestrimi Hrvatskoj; ovdje je narodni život, ili raztočen do selivšim se tadijinstvom, ili ga još nije posvud ogradio žar narodne sviesti i slave. Sto može u običe učiniti politički list, to hoće učiniti „Branislav“, zovući podjedno u složno kolo i svećenika, i trgovca, i učitelja, i svakoga marinika o dobru Hrvatske, na kojem god polju radio. Glavno će mu biti načelo, da širi sviest o pravilih Hrvatske prama trećim, unutri pak da širi svjest o dužnosti prama domovini. Program državopravne opozicije pruža svakomu priliku, da posvjedoči rodoljubje i odanost prama domovini, pa dok, se taj program posve ili bar djelomično neizvjeđe, došće se nikakova borba nesmije kretati oko nutrijnih pitanja ili osoba. Dok je kraljevina Hrvatska razkomadana, i dok u zemlji neuživamo slobode i prava, došće svaka domaća razmirica, ma pod kojim se plaštanjem ona prikazivala, mora rodit zlim plodom.

Složno uz državopravnu ideju biti će geslo „Branislav“. Od Srebra do Kotora mora sav narod prigriliti tu misao. U to ime „Pomož Bog!“

Pravorok zagrebačke porote uslijed koga su novinai Dr. Reusche, zastupan po Dra. Miljanu Makancu i Jakob Franck, zastupan po Dra. Josipu Francku, oprobani imputirana im zločina smrtnog vjerouzakanja, uzbunjeno je nekoje kraguje u našoj domovini. To se jasno vidi iz pisanih službenih i poluslužbenih listova, koji stoga uključuju na porotu. Ima tonu veću nedjelu danu, što se ti listovi muče, da dokazu, kako hrvatski narod još nije došao za porotu, kako je pamet naših porotnica daskami zakovana, kako porota zagrebačka ne ponosi svoga zvanja i t. d. Smjejtega pisanja bezvredno je taj, da se porota, to uživimo puško suditi, koje nam jedino pruža dovoljno jamstva da očuvanje tiskovne slobode u Hrvatskoj, da se, velimo, porota što većma očerni, kako bi se joj prvi prilikom krlja podrezati mogla. A nije ni ta mogućnost izlikućena, da se u izvještajima kragova snije na uskrasnu blaženju u gospodinu usnjevog objektivno-subjektivnoga postupka! Vredno je registrirati u jednu izjavu sveučilišnoga profesora g. Breštenškog, koji u „Narodnih novinah“ dokazuje, da porotni, koji sušte Reusche-i Franck, većim dijelom nerazumjevaju jezik hrvatskog — koji kod nas jezik, službeni — da si uslijed toga nemoguće o utopiti stvari valjan sud stvoriti, te da je pravorok nihov morao onako izpasti, kako je izpao. Da se tomu doškoti, prelaže g. profesor, da se hrvatskomu jeziku nevezeti porotnici iz porotničkih listina izbrali. Tvrđaju gosp. Breštenškog, da većina porotnika nije razumjevala jezik hrvatskog, opravrgao je Dr. Makanc, konstatovavši, da samo jedan porotnik nije hrvatskomu jeziku podigne vrat, no da to nije ni nužno bilo, potu se inkriminirani članici na njemackom jeziku sastavljeni, te pošto su porotnici njemacki prevod obitabe imali. Mi k tomu dodajemo, da se ova običa još nije užudno izpostavila, hrvatskomu jeziku nevrijeme tijekom porotničkih listina. Jer članici i ljudi, koji do sada pre porota izlažite, bijaju njemacki i Njemci. Rado ćemo priznati, da bi hrvatski jezik istinu imao biti službeni jezik, prem veoma dobro znato, da se to neda preko nudi ostvariti. Ali dok imade činovnika u državnoj službi, koji nisu vični hrvatski jezik, došće se moramo i s njima hrvatskomu jeziku nevrijemiti porotnici zadržavati!

Sjediniti Hrvatsku!

Sudeć po razvoju berlinskikh kongreskih razprav, skrpati će evropski diplmati mir i novi izredni položaj. Hoće li taj krpež-koga zadovoljiti, ipa da li će u običe nositi u sebi klicu trajnosti, ili možda klicu novih zamršaja, o tom će se moći suditi poslije svršenih razprava. Politika grofa Andrašsy, koju

je gospodin ministar čuva dospjele sa sedam ključeva tajne, počinje se jurve dosjedno razvijati u jednom pravcu, a najbolje ju razjašnjuju mjeru, koje poprima naša država. Za sve slučajevje evropske konstelacije, reče prilici grof Andrašsy u delegacijah, treba mi 60 milijuna forintih, da obranim interes države. U obice grof Andrašsy puno špekulira u razvoju, iztočnih dogadjaja. Najprije je špekulirao, da će papirnici prosinčkom notom od g. 1876. obustaviti iztočno koleso, kasnije špekulirao je, da Rusija neće povesti rat, kasnije opet se ruskim porazom oko Plevne; poslije je gradio osnovne na englesko-ruskog razmirci; napokon konca mora se i on latiti sredstava, da obrani državne probitke.

Tko bi politiku grofa Andrašsy audio, po naoruženom optimističkom planu službenih listova, morao bi mislati, da je ta u Berlinu sjajno pobjedila. Bugarska, kliči ti listovi, razpoloviti će se u dvije pole, a te će lučiti lanac turskih balkanskih tvrđava; Srbija će se odšteti neznatnim zemljistom, ali će došesti pod štitništvo naša države; Crnogorac zadržiće dočudne luke Bar, no vrhovni nadzor nad njom vršiti će naša država. U jednu rieč ona neće na izoku posvojiti nikakovo zemljiste, jer nije lakoma za tajdin blagom, ali će svuda uticati u razvoj iztoču u plemenitoj namjeri, da taj obustavlja. Okupacija Bosne, nepovlači za sobom aneksiju te zemlje države; same će se gledati, da Bosna zadrži autonomiju, ne prema svojim prirodnim ulazovim, već prama onim horizontom, kakove naši državni imaju o slavenskom izoku.

U nječinjak dake možemo mirovati, i pustiti diplomaciju, neka skrpa taj novi položaj, i sada bi moraliti viditi, kavak će biti budući zamjeniti odnajši tijemalja i naše monarhije. Hrvatska je prva začela misao, da monarhija, upotrebljav iztočne događaje, sjedini najprije historijsne dielove Hrvatske, pa poslije toga učestvuje na izoku u oslobođenju iztočnih naroda. Nepoučiv potonjega, mora sada hrvatski naredi uprijet svom zakonitom silom, da već jednom zadrži svoje dielove. No mi dobro uvidjamo, da Hrvatska to može danas poglavito polučiti samo inicijativom svjetle krunе i složnom podporom hrvatskoga naroda. Nagodenim razpravama, koje su napokon svršile nezadovoljstvom objuh strana, doživila je svjetli kruna grozno izkustvo sa dualizmom, a doživiti će, tako bog nedaj, također neugodno izkustvo sa diplomatskim iztočnim krpežom. Zaludu se današnji sustav miće, da ugnuti okolo sebe sve životne narode, a u mojarkiji da iscrpljuje sok svih naroda na korist Magjara i Njemaca; iztok, dobiši priljivo slobodnu život, brzo će se stresti lance, u koju ga okova diplomacija, narodi pak ove monarhije nedaju u više kao niemi stvorivi izcrpljati u korist drugih naroda. Monarhija je bolestna, ozbiljno bolestna, no nježni životni sokovi nisu još otrovani.

Hrvatska je gotova, sasno ju valja prirodno sastaviti, a tonu se hoće malo umjetničke snage. Ako i jest da hrvatski narod od prieke nužde, da se sjeđi, tó je i za monarhiju nastala ta prieke nužde onaj isti čas, kada se okružuje razvezane sve sami mladi životni iztočni narodi, kada Magjari bjelosrveni svetu pokazuju, da su nesposobni, riešiti iztočno pitanje na korist monarhije. Grof Andrašsy jo uvek mislja, da će se odate oslobođeni iztočni narodi, bilo milom, bilo silom prikupljivati oko naše monarhije. Neće, nego će ju i nadalje odbegjavati, kada doše, prikupiti će ne pak ovo: nemoće samu u onom slučaju, ako monarhiju stvoriti jeseni, koja bi se prikupljivali.

Hora je s toga, da se kruni adresom u budućem hrvatskom saboru naglaši sve opamćeni, koje teli za monarhiju, koliko za naš narod, potiču iz komadano kraljevina Hrvatske, pa da prema takovoj izjavi, udesi hrvatski narod svoje buduće političke korne. Svako "čestanje", samo poskrovava čas, kada će sve prekazati biti. Na onoj istoj listini, na kojoj potiče pravo svjetli kruni kraljevati u kraljevinu Hrvatskoj, ubilježen sa ajzanimi slovi i prava hrvatskoga naroda na cijelokupni i slobodan život. Hrvatski je narod došao, naložljivije izpunjavač državljanske dužnosti i bio u ghuva vremena p

hrvatskom jeziku, uglavnom stihovi na kajkavskom Kvaternika, Gaja, Mikloušića i dr. u kojima srčano govore o potrebi narodnog preporoda. A upravo će preporodno vrijeme donijeti i prve novine na hrvatskom jeziku. Gaj 31.2.1831. godine podnosi molbu za izdavanje časopisa *Danica horvatska, slavonska i dalmatinska*, a odobrenje za izdavanje dobija 9.7.1834. godine uz napomenu da će prema njegovim novinama cenzura biti naročito oštra. Konačno, prvi broj Novina *horvatsko-slavonsko-dalmatinskih* izašao je 6.1.1835. god., a književnog priloga *Danice* 10.1. u 726 primjeraka. Upravo u *Danici* bivaju objavljivane temeljne ideje Iliraca, te brojne polemike o ilirizmu i mađaronstvu. Namjesničko vijeće revno je cenzuriralo priloge u *Novinama i Danici*, a nakon zabrane ilirskog imena, u siječnju 1843. Godine, cenzura još je više pooštrena.

I u Osijeku se osjeća duh preporoda. Matija Topalović, vatreni ilirac, želio je svojim *Oglasom k predplati na narodni zabavnik za godinu 1842.* pod imenom *Jeka od Osijeka* pokrenuti i u našem gradu izdavanje književnog časopisa. Oduševljeno ističe rad Narodnih novina i *Danice* ilirske, te ističe da bi *pored spomenutih listova* još kakvi s istoj sverhi, al drugim putem vodio, t.j. izključivo zabavnim i skupa poučavajućimi sastavci baveć se, rečene narodne listove podpomogao (Burić, 1975.). Nažalost i ovaj pokušaj ostao je samo na Oglasu, a tek 1918. godine izaći će u Osijeku hrvatski zabavnik i kalendar *Jeka od Osijeka* u nakladi Kluba hrvatskih književnika i umjetnika.

I u ostalim pokrajinskim središtima krajem 40-tih godina javljaju se težnje za pokretanjem listova. U Zagrebu 1839. godine počinje izlaziti mjesecačnik *Croatia*, koji kasnije postaje tjednik, u Zadru dr. Kuzmanić pokreće prvi hrvatski list u Dalmaciji *Zoru Dalmatinsku* 1844. godine.

Revolucionarne 1848. godine pokrenuti su brojni listovi. Te godine 5. lipnja pojavile su se u Osijeku prve novine *Der Volksredner für Vaterland, Freiheit und Gesetz - Pučki govornik za domovinu, slobodu i zakon* u Divaldovoj tiskari. U Programu ovih novina, izašlom 21. travnja, istaknut je cilj: *Domovina, sloboda i zakon, to je lozinka, i to je znak, u kojem pobijedujemo, značenje i čašćenje ove hoćemo, da unesemo u samosvijest naroda da to stalno čuva, što si duh osvojio. Vladar kao i seljak, tvorničarski bankir, kao i slobodni radnik, imaju se duševno smatrati ponosnima i ujedinjenima u narodu, a tko to ne osjeća mora to učiniti bilo lako ili teško. Čvršće nego jezik i srodstvo spaja plemena pravo i zakon, svjesna sloboda i znanje.*

O karakteru ovih novina kojima je urednik bio E. Dornau piše E. Laszowski: *Duh tih novina odiše potpunoma duhom simpatija spram Mađara i mađarskih zakona, raduje se nad komisarijatom Hrabowskoga u Hrvatskoj, diže "slavonstvo", a zazire od "hrvatstva-ilirstva", koje krsti ultramontanizmom. Rado rešeta šaku Hrvata - Iliraca u Osijeku, koja se javlja i u gradskim i u županijskim skupštinama. Sprdava se porazu Hrabowskoga u Karlovcima, veseli se neuspjehom Jelačića u Innsbruku. Pomalo prati i događaje u Austriji i Mađarskoj, zadjeva se u zagrebački patriotizam Štrosmajea i druge "Ultramontance"- Ilire* (Laszowski, 1923.). Posljednji broj *Pučkog govornika* izašao je 19. kolovoza 1948. godine.

Od novina u Hrvatskoj koje izlaze u ovo vrijeme valja spomenuti *Slavenski jug* s prilogom *Prijatelj puka*. Prvi broj tiskan je 6. kolovoza 1948. godine u Zagrebu. Uređivali su ga do sredine 1849. godine D. Kušlan i N. Krestić, a potom B. Šulek. Nakon što su propale nade za oslobođenje Hrvatske, slomom revolucije u Beču, *Slavenski jug* prelazi u opoziciju Jelačiću i njegovoj politici.

U listopadu 1860. godine počinje izlaziti *Pozor* s programom *narodnih zahtjeva* iz 1848. s ciljem koji formulira J.J. Strossmayer kao parolu *prosvjetom k slobodi*. Redakciju su činili nekadašnji ilirski narodnjaci i protuaustrijski raspoloženi mađaroni (M. Bogović, F. Rački, A. Starčević), a uzor im je bio list *Slavenski jug*.

Formiranjem triju političkih stranaka 1861. godine *Pozor* postaje glasilom Narodno-liberalne stranke. Često zabranjivan, list izlazi pod različitim imenima i tiska na različitim mjestima, da bi konačno 1871. godine ponovo tiskan u Zagrebu pod imenom *Obzor*. List je to koji je u svojoj redakciji okupio vrsne novinare, te ubro postao najutjecajnijim dnevnikom hrvatske građanske inteligencije.

Prve osječke lokalne novine *Esseker Lokalblatt und Landbote - Osječki lokalni list i zemaljski vjesnik*, izašle su u Osijeku 3. siječnja 1864. godine, a izlazile su sve do 1869. godine. Cilj ovog osječkog lista je, kako se navodi u uvodniku, *podizanje obrazovnog nivoa u narodu, u pobjudovanju smisla za uzvišeno i lijepo*. Novine su to zaokupljene životom grada, a u rubrikama *Esseker Bumpler* (Osječki šetač), te *Wochen Cronic* (Tjedna kronika), isprirovjedane su priče iz osječke svakodnevice.

Esseker Lokalblatt und Landbote tiskan je u tiskari Dragutina Lehmana, knjižara i knjigoveže, koju je kupio od Dragutina Divalda. Sam je Lehman

na početku i pri kraju izlaženja bio i glavni urednik, dok ga nije 3.srpna 1864. - 29.rujna 1867. zamijenio Hans Wawerka, koji je u Osijek stigao iz Beča.

Naše prve lokalne novine imale su svoje dopisnike iz Beča i Pešte. Samo uredništvo je imalo tek nekoliko članova, a jedan od njih, Geza Berger, rado čitani Osječki šetač, bio je satirički kroničar grada.

1869. godine u Osijeku se pojavljuju prve ilustrirane novine *Esseker allgemeine illustrierte Zeitung* u tiskari Dragutina Lehmana. Ovaj osječki ilustrirani magazin prvi je te vrste, ne samo u Osijeku, već i u Hrvatskoj, jer prvi broj *Doma i svijeta, ilustriranog lista za zabavu, pouku i viesti....* izlazi u Zagrebu tek 1888. godine. Ovaj časopis, po uzoru na slične njemačke, unosi nešta novo u tadašnju tiskarsku produkciju. Sadržajno, iako tiskan na njemačkom jeziku, vezan je za našu sredinu: brojne su vijesti iz kulturnog života Osijeka, romani, reportaže, etnografski i književni prilozi. Sam Lehman piše da ilustracije i većinu teksta daje tiskati u inozemstvu.

Osijek druge polovice devetnaestog stoljeća grad je privrednog napredka u kojem bogati građanski sloj traži i kulturne sadržaje. Novine, uz, dakako, bogatu izdavačku produkciju, doprinose tome. *Esseker allgemeine illustrierte Zeitung*, kojemu je uzor bio lajpcički *Illustrierte Zeitung*, donio je barem nakratko europski duh našemu gradu. Nakon dvadeset i sedam brojeva prestao je izlaziti. U Zagrebu u ovo vrijeme izlaze režimske *Hrvatske novine* koje pokreće ban L.Rauch, a 1868. godine prekupljuje *Agramer Zeitung*.

Iste godine u Osijeku u tiskari Dragutina Lehmana počinju izlaziti još jedne novine - politički list *Die Drau*, vlasništvo Gustava Wagnera i Jakoba Franka. Istovremeno, dakle, izlaze dva lista, a njihovi izdavači postaju jedan drugome konkurenti. Dok je *Osječki lokalni list* slijedio više književnu koncepciju, *Drava*, te novine koje slijede, sve više poprimaju karakter modernih novina, s aktuelnim prilozima. *Die Drau*, novine koje su, mijenjajući urednike, vlasnike i tiskare izlazile šezdeset i jednu godinu. Prvi vlasnik Jakob Frank osniva vlastitu tiskaru 1870. godine., te preuzima i tiskanje novina, potom tiskanje *Drave* preuzima Julije Pfaiffer koji 1876. godine osniva suvremenu tiskaru. Dugi niz godina ovo je najjača tiskara u gradu. *Die Drau* izlazi s prekidima do tridesetih godina dvadesetog stoljeća. U pravom smislu riječi ovo su gradske novine s rubrikama o privredi, kulturi, gradskim događanjima, te oglašnim prilozima, a redoviti su i prilozi iz drugih slavonskih mesta. Za Khuenova režima novine bivaju često zabranjivane, te su urednici dolazili u sukob sa cenzurom.

Posljednjih desetljeća devetnaestoga stoljeća intenzivira se tiskarstvo u Osijeku. Pojavljuju se nove tiskare, te se bogati izdavačka djelatnost, napose izdavanje novina.

Vatroslav Moderšicki u svojoj tiskari 11. ožujka 1869. godine tiska prvi broj novina *Slavonija Früher Der Syrmier Bote*, vlasnika, izdavača i odgovornog urednika J.F.Wawerke. Iako su ove novine živjele samo dva mjeseca, važno ih je spomenuti, jer su u to vrijeme u Osijeku istovremeno izlazila čak četiri lista: *Esseker Lokalblatt und Landbote*, *Esseker allgemeine Illustrierte Zeitung*, *Die Drau*, *Slavonia*, *Früher Der Syrmier Bote*.

Spomenimo još dva lista - *Esseker Zeitung*, politički dnevnik unionističke orientacije, počeo je izlaziti 1. studenog 1867., dok je dva mjeseca trajao *Esseker Tagblatt* - osječki dnevnik za narodne interese, tiskan u tiskari Karla Šandora. U istoj tiskari tiska se 1874. - 1879. godine *Esseker Zeitung*, opozicijski list glavnog urednika I.V. Hamanna. Kao prilog ovim novinama izlazio je roman u nastavcima *Zwei Spieler*.

Svi dosada spomenuti listovi različitog političkog i stranačkog opredjeljenja izlaze na njemačkom jeziku. Dakako, vrijeme o kome govorimo, vrijeme je Osijeka koji se razvijao u Austro - Ugarskoj Monarhiji. U tadašnjem Esseku, gradu od osamnaest tisuća stanovnika (1880. g.) Nijemaca je bilo gotovo devet tisuća. Brojne druge narodnosne skupine, izmiješane u gradu na jugoistoku monarhije, prihvatile su njemački jezik kao jezik svakodnevice, koji se održao do početka dvadesetog stoljeća. Dakako da je i prometna povezanost Osijeka i Beča, ili pak Beča i Pešte, bila daleko bolja no Osijeka i Zagreba.

Razumljivo je, stoga, da su i novine u Osijeku uglavnom izlazile na njemačkom jeziku, ali su za suradnike imali i mnoge Hrvate: Izidor Kršnjavi, Jakob Frank, Ivan Krnic; Franjo Sudarević, Ernst Pascher, Josipa Glemba,...jer njemački je bio jezik komunikacije obrazovanog građanstva i jezik kulturnog događanja, a novina na nacionalnom jeziku još nije bilo.... Kada su potom, početkom 20.stoljeća napokon stvoreni uvjeti za slobodan izričaj na hrvatskom jeziku, bilo je lako stečeno iskustvo primijeniti u domaćim novinama (Obad, 1989.).

Zanimljiva je, stoga, pojava hrvatskih novina upravo u ovo vrijeme izrazite dominacije tiska na njemačkom jeziku, a u vrijeme kada preporodne ideje još nisu zagrijale Osječane.

1. srpnja 1878. godine počeo je izlaziti *Branislav*, list za politiku i narodno gospodarstvo. Izlazio je tri puta sedmično: srijedom, petkom i nedjeljom, a kao

ovoj vojni za zemlju našu i za cijel monarkiju do zadužbine, dokazao vrline gradjanskih, da bi na same svu domovinu našu imala ponosnu gledom, nego bi zasluge njegove imala vlada, imala krunu priznati i nagraditi u svoje vreme. Brod je ono vreme bio čistim zrcalom povrtnosti i lojalnosti hrvatskoga naroda i dok nevališe, da podave pitome, on je sve to žrtve davao do učnosti rad i veselo, povedi se za onom stranom domovini našoj, koja i pokraj očevitih dokaza o trenutnih nadah, sveduj jošte mniye, da će oslobođenje Bosna usrećiti Hrvatsku.

Besobzirne globe, kojima je vladin povjerenik po veću voštini siromašne Brodjanje, na koliko su se po sebi u današnje za grad Brod nepogodio, smre prefaštoval pojav, na toliko su dokazom, da je Štuka zemaljska vlada u Zagrebu prema malo vlasti u zemaljskom, a suviše general-komandom.

Nebuduć nam zadjevice niti zabavom, niti naslađuju, mi se, želeti ravnim hoditi putem, neustručavamo je glasno izpovjetiti, da postupak vladinog povjerenika u Brodu vrijeđa sav naš narod, dočim ubija jedno naroda našega, moralno i materijalno i to baš koji je u posljednje vreme osvijetljao lice svoj domini našoj i da dokaza, da koje se visine vjernosti na svomu vladaru, do koje se tančice štovanja na zakonu naš narod znade upzinjati.

Šaljuci vlada, ma čija bila, svoje povjerenike u ed, budi si ga u kojem poslu ti draga, morala bi u potru istih biti vrlo oprezna, da nepoluči, što nije da poluči.

Dražnikom preteranosti, gosp. je Cuvaj sav d izvruo, te će vladai krajiskoj trebat puno vremena, dok u Brodu zadobije ono štovanje i ljubav, koju nij dosad uživala. A da to zadobije, nezjana budi ga. Nas naši dopisnici umoliše samo, da se krajiska vlada javno zamoli, neka bli gledaju izpitati, i lojalni Brod zaslasi, da se gorje kazni, nego li tažnju buntovno Sarajevo i je li g. Cuvaj sposoban, da bude posrednikom medju visokom krajiskom tom i medju narodom našim u Brodu živućim.

Potanje ilustracije dat čemo u dopisu iz Broda.

I z BOSNE,

Nestigoš ovih dana nikakovi novi glasovi, a prim se novostim nemožemo sada neko vreme ni dati, pošto je glavna stvar gotovo obavljena. Izda javlja nam neši dopisnik, da se je Zvornik z od p o r a p r e d a o , što će bit vrlo vjerojatno, već prije nekoliko dana došlo poslanstvo iz Zvornika da predati ga našem zapovjedništvu. Međutim, nemožemo se odavati varavim nadam, da je ustank posvefen, ili da se Turci svuda na milost ili nemilos daju našoj vojski. Takova šta nemožemo nipošto diti iz predhodnih dogodaja, u kojih su muhalanci pokazali previše odporne živlosti, a da bi mogli smatrati babama ili plasljivici. Tako nam dopisnik javlja iz Lapca dana 25. t. m. da je jošanski naš pukovnik Musulin zaškao pomoći, da se Turci u veliku broju spremaju opte udarni uznemiravati našu granicu. Istodobno zapitao pukovnik, ako je naš dopisnik dobro obavješten, li smije oružati raju, da tako lakše skriji silu jasnika Turaka. Mi ovo javljamo s dužnim obzirom.

Naš vjestnik.

— Razvjeta u Osiku. Tko po ružnom vremenu u u. gornjem gradu u mraku izazi na ulicu, a imati osobiti vid, jer je razvjeta vrlo slaba, se tomu nebi moglo doškooiti.

— Dvorski savjetnik Nolčanov, glavni urednik podoupmnoga ruskoga lista „Novoe vremya“ boravi nekoliko dana u Zagrebu, odakle polazi u Biograd, da razgleda iz bliza tamnošnji položaj.

— Zarobljenoga oružja i streljiva oko Brčke doeno je simo ovih dana mnogo na 25 seljačkih. — I zarobljeni ustaša dovedeno je u utorak a većinom su katolici i pravoslavni, koji se preose u Brčku našoj vojsci. Medju njima bila je 80 išnje muhamedanaka, koja je izdajnički ubila jedna nadpuručnika. Taj naime nadpuručnik, došav u sinu kuću, u Brčku, zaprosi u časni rakije, koju ona i pruži, no dok je pio, opali unj samokres, što ga rani, no i ranjenik ssjeđeju sabljom o, da je u Osiku izdahnu.

— Hrvatska mladež u Gospicu priredile je dne t. m. u prostorijah „Ličke Vile“ koncert u korist junika hrvatskih pukovnija. Čisti prihod iznosi 80. Tom prigodom najviše su se iztakli geđa. Florika i trgovac Petrović.

— Imenovanje na poštah. Imenovani su odpravi poste Fraujo Lampi, Josip Popović, Gjuro Pret i Oskar Erdolac kr. poštanskim vježbenicima.

— Serija učiteljstava petrinjske vježbavnicice. Veličanstvo dozvolilo je prev. rješenjem od 11. u. da se učitelji vježbavnicice u Petrinji uspoređivati i beriši učiteljem gradjanskih učitelja.

— Iz Slunja. Pošto Slunjem prolaze od nekoga meni ranjenici s ratista, ustrojio se tame gradjan-odbor, da ublažuje nevolje tih ranjenika. Preseđom odboru jest tamošnji načelnik Mile Matić, nu trieba upravljati darove.

— Poplava. Kod Zagreba izasla je Sava iz svoga dita, te na daleko poplavila okolicu.

— Whiteheadova tvornica torpeda na Rieci. Štuka, Sloboda donosi članak, iz kojega dozajemo, da Whitehead, tvorilac smrtonosnih torpeda u riečkoj gradiću zaključio koncem pr. m. zatvoriti tu svoje d. jedina tvornicu, te i razpustiti mnogobrojne radnike, ako dotle ugarska vlada ne pozovu na tu, kojom je izvoz torpeda zbrauniila. U toj tvor-

nici radi do 350 radnika, kojih sedmična plata iznosi do 4000 forinti. Pisac članka obara se punim pravom na tu narednu ugarsku vlade, te želi, da se ona dokine. Danas već sve države imaju svoje torpice torpeda, pa premda su riečki torpedi i da se najsavrseni, to nisu ipak više jedini, te se zbranom najviše nanosi štete domaćoj industriji. Cijelo se tom naredbom proti Rusiji, no Rusija ima juve domaće tvornice. Riečani udaraju takodjer na mjeru ugarske vlade, no boje se svoje mnenje odputr izjaviti.

Brzojavne vesti „Branislava“.

Zagreb, 28. rujna. Kraljevski odpis hrvatskemu saboru, poručuje najprije poziv u peštanski sabor i kraljevinski odbor, preporučuje reforme upravne i školske, preinaku kaznenoga zakona prema magjarskom zakoniku. Na svršetku pripominje nadu za cjelokupnost zemlje. Odsjeci konstituirani, članova 69 došlo.

Službeni vjestnik.

Objava. Povjerenici za sastavljanje gruntovačkih uložaka por. občine Sv. Ana i Šemenovac povesti da rasprava u Virju dne 4. i 5. list. za občinu sv. Ana od 7. do 15. za občinu Šemenovac.

Natječaji. Za učitelja magjarskoga jezika na svenčilištu u Zagrebu, plaća 400 for. dne 20. studenoga; učiteljsko mjesto za matematičko-tehničku skupinu za višu djevojačku školu u Karlovcu, plaća 700, stanarina i 10% petgod. doplatka, do 12. listopada nadzorničtvu putnik u Zagrebu.

Dražbe. Nekratnina zadruga Kujavid iz Meljana (fr. 315) dne 10. listopada na licu mjesata u Meljanu; Andrije, Ivana i Mata Kranjčića i občini Podgorje Bistra (fr. 1181) dne 23. listopad pred sudom u Zagrebu; Ivana Kožović u obč. Kraljevec (for. 3845) dne 22. listopad pred sudom Zagrebu; Martina Berglesa u obč. Dubravici (for. 856) dne 21. listopada; Jurja Županida u obč. Klanjesci Subidol (for. 110) dne 22. listopada kod suda u Klanjescu; Žaka Mošesa u obč. Varaždin (for. 2220) dne 28. list. na licu mjesata; Andrije Lončarić u obč. Varaždin (for. 3271) dne 27. list. na licu mjesata; Marijana i Jure Filošević u Valpovu (for. 150) dne 22. listopada pred sudom; Stjepana Vranjčića iz Rakova (for. 6579) dne 22. studenoga kod suda u Karlovcu; zadruga Knežići u Petrinji (for. 304) dne 20. stud. kod suda; zadruga Oštirčić u Šogovini (for. 184) dne 24. list. i 25. studenoga na licu mjesata; zadruga Oštirčić iz Pratca (tom 503) dne 21. list. i 18. studenoga na licu mjesata; Mihajla Strasenica u Osiku (for. 2910) dne 22. list. kod suda; Ivana i Franje Flesičer u Osiku (for. 952) dne 11. list. kod suda; Mate Kocijanović u Osiku dne 10. list. pred sudom; Jelene Koska u Žemunu (for. 500) dne 21. list. kod suda.

Priposlano. *)

Javna zahvala.

Prigodom priredjivanja zavabe dane 21. o. m. u korist ranjenih Hrvata, naidje požežka mladež na priponom mnogih rođoljuba. Osobito podupiraju mladež p. n. gg. I. Lobe, V. Mravak i M. Čilag. Krašotine pakao naše optice zasjedajuće da su svjetske Hrvatice. — Mnogocijenje gospodice Marija Lobeova, V. Brnjeva, S. Konjevića, M. Špan-Stržićevića i L. Većerinova odazvao se sverdice molbi, da bi htjele sudjelovati pri predstavi. Požežkim se jo Hrvaticam u velike zahvalit, one ho ukrašiše zavabu svojom vježtačkom priponom.

Svim tim podupirateljem zahvaljuje se najdarčniji u imo požežkog djetatva

Pozega 22. rujna 1878.

Pukler, pravnik.

***) Za članke pod ovim naslovom neodgovara uredništvo**

Rehmann 1 f., Čan 40 n., Razlag 20 n., Kaurić 1 f., Röthl 1 f., Kerčnjak Jak. 50 n., Th. Dimović 5 fr., Jan 30 n., Mlinarić 50 n., P. Leškovac 50 n., Bauer et junior 50 n., Predmerzy Moco 50 n., Jenek 1 f., Odabarić 20 n., Latkovac kaplen 50 n., Selinger Kati 1 f., Odabarić 40 n., Varga rubla, Epal 20 n., Fačin 20 n., Piškorić 40 n., Gura 20 n., Šack 20 n., Magarević 50 n., Vachtler 60 n., Šimonević 40 n., Milan Schneider 80 n., Flanje 50 n., 10 hoca i voća, L. Drenovac 50 n. i voća, Fabian 2 f., Hoffmann 2 f., Jaric 1 f., Krajačić 30 n., K. Ther. Fleischer 2 f., Laska voća, Sejatov 8 f., Adametić 2 f., A. D'Elia 2 fr., Lukšić udovic 1 f., Matić 1 f., Šeović 20 n., Najdanac 1 f., Kogel 1 f., Lucić 40 n. i platna, Filipović Hands 10 n., Ivirac 1 f., Kostić 1 f., Brlić 5 f., Baumeister Josa 1 f., Milutinović 50 n., Jakulić 50 n., Malosević 50 n., Damjančević 50 n., Radić 1 f., Lazarević 4 f., Gabril 8 f., Risošić 20 n., Klorković 40 n., Miloš Mihajlović 2 f. i šarpije, Mladen Mihajlović 5 f., Tassovac 5 f., Halla 1 f., Jovanović Josefa 2 f., Šimić 10 n., Vuković 1 f., Šekovac 50 n., Šekulić 80 n., Popović Stevo 2 fr., Muschický Kati 5 f., Muschický Gjuro 2 f., Muravčić 30 n., Babić jača, Petvajac 50 n., Mlađenović 1 f., Dejanović 1 f., Paunović 1 f., Spicmiler 1 f. 50 p., Oršić 80 n., Kraljević učitelj 1 f., Stadler 10 n., Šime 50 n., Marićić 50 n., Šipulić 50 n., Komić 50 n., Muravčić 3 fr., Peanović 10 n., Sudarević 10 n., Mesić 20 n., Bođević jurist 10 n., Hrvatanović 20 n., Pillar 1 f., Bogutovac Gj. 5 f., Košćel 5 f. i rublja, Bogdanović Ob. 3 f., Angelus 1 f., Bogdanović St. 1 f., Ekelj 50 n., Peinović 2 for. i Živečnina, Stadelman Šarpije, Weis 1 f., Böhni 60 n., Šrečković 1 f., Pratalia 1 f., Korparić 80 n., Sv. Marković 1 f., Heim 2 f., Čimermanović 1 f., Piezmecky 50 n., Kih 80 n., Kohn Pavlić Šarpije, Petković Šarpije, Korparić Karl 40 n. (Slijedi.)

Efektni i mjenički kurzi

na o. kr. javnoj burzi u Beču, od 28. rujna 1878.

Ugarska slatna renta	84.90	
blagajnički bonovi 1. izdanje	—	
.	—	
istočno Željezničke priorit 2. izdanje	112.—	
.	74.75	
državne obveznice iz 1878.	65.—	
Ugarska Željeznička zajmovi	98.75	
zemljorastarstvene obveznice	77.50	
Temeške	75.—	
Sedmogradsko zemljorastarstvene obveznice	78.—	
Hrvat-Slav.	84.—	
Ugarske vinsko desetinske obveznice	82.50	
Austrijski jedinstveni državni dug u notah	61.80	
.	slatna renta	68.25
.	državne sredke	72.55
1860. državne sredke	112.25	
Austrijske dionice narodne banke	802.—	
.	vjerijeskih zavoda	285.80
Ugarska vjerskih desetinske obveznice	211.75	
Srebro	99.00	
C. kr. cekini	5.50	
Napoleondori	0.80/	
Njemačka državna marka	57.45	
London	116.10	

Veličanstveno-sjedjica praga sličitice riečke Željeznice.

Red vožnje za osobni promet, valjan od 15. svibnja 1878.

Osek-Villany	I. II. III. IV. raz pos. pos. pos. pos.	Villany-Osek	L. II. III. IV. raz pos. pos. pos. pos.
Osiek	odl. 2.10 2.05	Villany	odl. 11.45 1.10
Darda	2.48 2.89	Magyar Boly	12.— 1.25
Lekafeld	2.58 2.58	Baranji-Monast. 12.28 1.29	
Baranji-Monast.	8.23 8.26	Lekafeld	12.45 2.22
Magyar Boly	8.46 8.58	Darda	1.07 2.44
Villany	dol. 4.— 4.07	Orisek	1.85 8.12

I o. kr. povl. dunavsko parobrod. društvo.

(Ladjice-poštarske kretati će od 17. kolovoza o. g. do daljne naredbe slijedećim redom): Nisi vodu: Is Šibeniku: izm. nedjelje svaki dan u 9 sati prije podne. Is Šibenika u Oršavu i Galac: ponедjeljkom, srijedom i subotom u 9 sati prije podne. Uz vodu: Is Šibenika u Budapeštu: izm. utorka svaki dan u 6 sati poslije podne. Is Budapešte u Beč: svaki dan u 6 sati poslije podne.

U tiskari Julija Pfeiffera,

primaju se

dva naučnika,

sa dobrimi školskim svjedočbami.

izdavalac i odgovorni urednik potpisuje ga Martin Polić. Prije *Branislava*, Polić, inače profesionalni novinar, uređivao je kraljevički list *Primorac*. Tko je bio vlasnik *Branislava* nije dokraj poznato, tek nailazimo na podatak da je Polić preuzeo uređivanje lista na poziv časnik vlasnika, a tiskao ga je u tiskari Julija Pfeiffera u Kapucinskoj ulici. Bila je to prva moderna tiskara u Osijeku, u kojoj je između ostalog tiskan i list *Die Drau*, a radila je od 1876. do 1918. godine.

Branislav zagovara opozicijsku politiku protiv vlade Ivana Mažuranića, a u vrijeme kada je izlazio bio je jedini izrazito opozicijski list na hrvatskom jeziku. U uvodu prvog broja pod naslovom *Pomož Bog!* čitamo: *Započimajući izdavati ovaj list, koji smo nedavno navestili programom, želimo ovdje označiti potrebu, iz koje je nikao i smjer, kojim će koracati. Ako ikoji list, to je zaista ovaj čedo prieke nužde, jer ne samo treba državopravnoj opoziciji, kao takovo glasilo, koje će tumačiti njezine slabo shvaćene i slabo još u narodu razširene političke težnje, već i narodu samom od prieke je nužde glasilo, koje će mu današnje odnosaže razsvjetljivati lučju historičke istine i vraćati mu svijest o pravih domovine*

Državopravna opozicija ima po zemlji mnogo razsutih živalja; u svakom kolu domovine, gdje rodoljubi politički misle, ima ona pristaša; pa i narod sam, davno upoznavši nesnosnost današnjega položaja, čezne za strankom, koja bi namjesto današnjega saveza s Ugarskom sklopila novi, bolje odgovarajući pravu i potrebam naroda... Sinovi mu koji sklopiše i obnoviše taj savez, uzibaše narod u mtrvež; nigdje u monarkiji nećuti se snaga ni ime hrvatskoga naroda, a i u vlastitoj domovini moramo se sve to više podavati tudjemu uplivu, koji se preko tako zvanih zajedničkih zakona sve to više stere u domovini...

Glavna je dakle zadaća državopravne opozicije, da budeć sviest naroda, probudi njegovu snagu, pa da mu pomogne izhoditi položaj, koji bi mu osigurao mirni razvoj na polju blagostanja i prosviete. Nije naša zadaća, da samo vojujemo proti licem, koja su po nagodbenom zakonu zadobila vlast u zemlji, nije naša da udaramo moralnim nožem na naše političke protivnike, da u oči izbora pokrenemo proti njim borbu, pa da se šnjimi otimamo za izborne kotare. Naša je upravo protivna zadaća, da tišeć stranačke strasti u domovini, odklanjajući svaki stranački razdor, pokrenemo moralnu snagu naroda proti sili vanjskih odnosa, i da slogom svih rodoljuba u domovini zadobijemo onu snagu, bez koje se neda govoriti o kakovoj jednodušnoj borbi naroda proti protivnikom.

Najveći je grijeh vladajuće u domovini stranke, što je grubom i neoprostivom stranačkom taktikom

zagušila u zemlji onaj duh samosvjesti, koj je najbolji čuvar stečenih, a njabolji branilac nestećenih prava. Taj duh buditi, jest danas glavna zadaća hrvatske opozicije, glavna i prečija mnogo, negoli je udaranje na pojedina lica...

Hrvatska opozicija mora s toga izcrpiti svaki trenutak, da na budućem biralištu posvjedoči snagu opozicionalne ideje u narodu, pa mi pozivamo sve prijatelje u složno kolo da narod nadje jezgru, oko koje se može sakupiti... Nama nasuprot lebdi pred očima svestan i složen odpor čitavoga naroda proti sili vanjskih odnosa; narod naš riešava danas veliko svoje historičko pitanje, ne proti hrvatskoj vlasti i vladajućoj stranci, već prema saveznici svojoj Ugarskoj i prema odnosažem u austro-ugarskoj monarkiji. U tom smislu govoreć, mi nismo samo puko glasilo slabašne u zemlji stranke, već se dičimo zastupati čitav narod, jer čitav teži za tim ciljem svoje državopravne opozicije.

Možda je upravo sreća, što je ovaj list nikao u glavnom gradu kraljevine Slavonije, koju će stoga pratiti osobito pozornim okom. Ovdje je i nazadar u svakom pravcu veći, ali sila ima manje, nego u t.z. posestrimi Hrvatskoj; ovdje je narodni živalj, ili raztočen doselivši se tujinstvom, ili ga još nije posvud ogrijao žar narodne svesti islave. Što može u obće učiniti politički list, to hoće učiniti "Branislav", zovući podjednako u složno kolo i svećenika, i trgovca, i učitelja, i svakoga marnika o dobru Hrvatske, na kojem god polju radio. Glavno će mu biti načelo, da širi sviest o pravih Hrvatske prema trećim, unutri pako da širi sviest o dužnostih prema domovini... Dok je kraljevina Hrvatska raskomadana, i dok u zemlji ne uživamo slobode i prava, dotle svaka domaća razmirica, ma pod kojim se plaštrom ona prikazivala, mora roditi zlim plodom.

Složno uz državopravnu ideju bit će geslo "Branislava". Od Sriema do Kotora mora sav narod prigriliti tu misao. U to ime "Pomož Bog!"

U vrijeme kada je izlazio, bio je jedini izrazito opozicijski list na hrvatskom jeziku. Obraća se svima i piše za sve, želeći gradu pomalo izdvojenom od ostatka domovine, loše prometno povezanom i sa slabom rodoljubnom sviješću probuditi osjećaje pripadnosti hrvatskom narodu, upravo pred predstojeće izbore. Zato se obraća na hrvatskom jeziku, braneći slavu raskomadane domovine.

Vrijeme kada je *Branislav* ugledao svjetlo dana vrijeme je početka vojnih operacija u Bosni. Berlinski kongres 28. lipnja 1878. godine donio je mandat Austro-Ugarskoj da okupira Bosnu, te su događaji s bosanskog bojišta, već od početka, zaokupili pažnju novinara. *Branislav* donosi iscrpne podatke o borbama, budući je Osijek i bliži ratnim zbivanjima od Zagreba.

Položaj urednika Branislava nije bio zavidan. Našao se u nepoznatoj sredini, gradu neprijaznu prema hrvatskom listu, uz to to zbog slabih komunikacija tako reći posve odsječenom od ostale Hrvatske. Iz Zagreba je urednik svega dva puta primio izvorne dopise od Rikarda Fliedera-Jorgovanića. List se bavi izborima i skupočom koju je u gradu i okolini izazvala koncentracija vojske (Horvat, 1962.).

Napokon

Prije možda, nego ovaj list izadje izpod mchine, može nadoći viest, da je austro-ugarska vojskazakoračila u Bosnu. U sjednici berlinskoga kongresa od dne. 29. t. m. izjavlja Evropa preko svojih opunomoćenika, da zeli Austro-Ugarsku viditi u Bosnoj, kao čuvaricu evropskoga reda. To je grof Andrassy i čekao, pa će sada vlasti izdativojsci nalog, da se kreće u Bosnu i Hercegovinu. Prije svake političke izjave, očitovati nam je kao čovjekoljubom radost, da Bosni u obče dolazi do nekog reda, koji je prvi uslov novomu životu. Uz ovu radost očitovati nam je drugu, što naime ulazkom austro-ugarske prestaje za vjeke turska vlast u tih pokrajina, jer makar kako razvijale se stvari u Bosnoj, gospodstvo Turaka prestalo je i neće se više povratiti (Branislav, br.2).

Redovito ćemo u Branislavu na prvoj stranici citati ono što se u Osieku dogodilo dan prije (najčešće su to vijesti s bojišnice, koje su zbog blizine samim događajima bile iscrpnije od zagrebačkih), no u Podlistku su zastupljene i druge teme: kratka je tu šetnja po Maksimiru, koju potpisuje R.F. (Rikard Filder- Jorgovanović), o zbivanjima u Saboru izvještava redovito, ismijavajući izjave predstavnika vladajuće stranke - Zagrebačan, u više nastavaka slijedi povijesna rasprava - Evropa prema iztočnom pitanju, R.Wühler pl.de Rujavac piše o Ličkoj špilji - Pčelina izvanredna špilja lička, o III. Hrvatskoj učiteljskoj skupštini održanoj u Osijeku piše dr. Petar Tomić, o Valpovu piše P. Valožetić u dva nastavka.

Zastupajući političku liniju dr. Milana Makanca, (moralnog vođe opozicije, kako često čitamo u Branislavu), koji se već bio povukao iz političkog života, list donosi njegove rasprave s političkim protivnicima. Valja spomenuti Makančevu reakciju na pisanje u Katoličkom listu, u kojem ga pisac teksta optužuje za vrijedanje Veličanstva božjeg, želeteći na taj način, po Makančevu pisanju, ocrniti opoziciju da je bezbožna.

Ružili ste me i ponižavali, ne stoga, štobih služio "gadnim tudjinskim svrhama", već jedinostiga, jer sam upućivao narod, da vaš postupak služi na propast narodu i korist tudjinu. Narodna opozicija nesmije obumreti, dok ima nebrojenih neizpunjenih

narodnih želja, potreba, te dok vlada načelo tim želja-ma i potrebam protivno.

Nakon rubrike Političke vijesti, slijede Naši dopisi s izvješćima o najvažnijim događajima u Brodu, Županji, Djakovu, Derventi, U Požegi od 13. Kolovoza (O koncertu priređenom po sveučilišnih gradjani u slavu prelaza vojske u hrvatsku Bosnu i Hercegovinu, i biranje narodnih zastupnika.) Mladež hrvatska kako no je bila uviek svjestna i za sve što je plemenito i uzvišeno, znala je i u ovaj čas, da joj valja na osobit način pokazati i opetice svoju radost, što no se Bosna ponosna i kršovita Hercegovina otimljuna nesmiljenom gospodstvu. Osobito mladež sveučilištarci iz Požege već višeput je pokazala da u nje liepe nade ima. Naš grad u potonje vrieme reč bi da je zamro, - u našemu gradu svjeti nikakove, o hrvatstvu malo tko ozbiljnije i misli. Da ovaj put nije mladež svoje učinila- ta tko bi, opet bi Požežani zaostali. Sveučilišni djaci od ovud nastojahu iz petnih žila, da svojoj dužnosti zadovoje. Pa i zbilja koncert liepo uspje.....Što se občinstva tiče sastojalo je od samih naših odličnika - gradjanstvo je žalibog vrlo slabo zastupano bilo. Naše gradjanstvo kano da o hrvatstvu ni pojma nema... (Branislav, br. 22).

Pod posebnim naslovom donosi Branislav najvažnije događaje Iz Bosne.

- Na bosansko-hercegovačkom ratištu nastala je stanka, dok opet nebudu do koj dan stali gruvati topovi. Kako smo jurve javili, polazi preko Osieka svaki dan nova vojska, a do 10. Budućega mjeseca biti će u Bosnoj i Hercegovini do 250.000 ljudi- koja sila za mirnu provedbu zaposjednuća.....(Branislav, br. 24).

U rubrici Naš vjestnik kraće su domaće vijesti, uglavnom one s bojišnice, ali i one svakodnevne, tako čitamo: Program velike gimnazije osječke upravo je izišao. Na čelu programa stoji članak o gimnazijskoj zgradiji Osieku, iz kojeg uvidjamo, da je prieka nastala potreba graditi novu zgradu. Tu potrebu razsvjetljuje pisac razlozi svake ruke, pa živo želimo da ga posluhnu mjerodajni činbenici. Na gimnaziji bivaše skupas ravnateljem 13 učitelja, a 280 djaka, od tih 49% Osječana, što bi osobito grad Osiek moralno potaknuti, da priskoči u pomoć zemlji, kad bi se imala zgrada graditi (Branislav, br. 26).

Redovito se u ovoj rubrici nalazi i popis ranjenika, uz napomenu o težini rane (lahko i težko), te popis odlikovanih vojnika i časnika, te popis darovatelja vojske.

Čitamo nadalje da je Profesorom na našem sveučilištu imenovan profesor dr. Franjo Celestin, a da će se Vjenčanje Gdčne Irme pl. Adamović sa gospodinom grofom Althanom biti dne 4.t.m. ovdje,

P R A V I

Za liječ
mota se rabiti
u staklo debla gedine.

VILHELMOV

Za liječ
mota se rabiti
u staklo debla gedine.

protuarthritički i protureumatički

čaj za čišćenje krvi.

(Čisti krv proti svakoj kostobilji i ulogom.)

pripoznat, kao jedino, sigurno djelujuće sredstvo za
čišćenje krvi.

Dozvolom
c. k. dvorskog kancelarij,
glasom zaključka
Beč dne 7. prosinca
1877.

Odlučno prokušano
sredstvo, djeluje iz-
vrstno, uspiješ
odlican.

Previjanim patentom
Nj. o. Kr. Velikostanica
u Beču dne 28. ožujka
1871. osigurano proti
patvorenju.

Oranj čaj dijeli celi ustroj; kao nijedno drugo sredstvo, potrazi sve
česti tisla, te uuterijom porabom izlučuje iz njega sve bolestne čestice,
djeluje trajno.

Ljelič korjenito uljege, kostobilju, djetinje noge, zastarjela zla-
gnjovasta kosa, spolne bolesti i osip, mužolje po tisu, ili na lico, zatim i
stifilitičke gizle.

Osobiti uspih pokaza oranj čaj kod otoka slavena i jata, nedi
hemoroida, intencija, destoke štene, milična boli, bolesti na želuču, na
mudri, polučice, mužku slabodu, blisocur kod fena itd.

I bolesti, kroz skrofole, otok ili zrada. Nedi se brzo i temeljito, ako
se čaj bezprekidno piše, sredstvo koje začvara i tijera mokraču.

Nepogrešivi, čudotvorni uspjesi.

Gospodinu Franji Vilhelmu, liječniku u Neukirchenu kod Beča.

Bližnjem u Kranjskoj dne 1. listopada 1872.

Blagordni gospodine! Opet mi treba tri paketa vašega čaja za
čišćenje krvi, potio sam se u dva puta osvjeđeno o izvrstanom njegovom
djelovanju. Molim vas, da mi taj čaj za čišćenje krvi ponudi poštanskom
naplatnom.

Poštovanjem
Ivan Jezala, kapelan.

Gospodinu Franji Vilhelmu, liječniku u Neukirchenu kod Beča.

Blumenthal, tamisarska poduprava, Ugarska dne 1. listopada 1872.

Molim, da mi pošaljete poštanskom naplatnom tri paketa vašega čaja
za čišćenje krvi, budući sam se o njegovom spasenom djelovanju poseve
osvjeđodio.

Poštovanjem
Franjo Pischler, kr. ugarski postimestar.

Gospodinu Franji Vilhelmu, liječniku u Neukirchenu kod Beča.

U Tuktanu kod Plesnja dne 1. listopada 1877.

Da budem prije upoznao snagu vašeg antiarthritičkoga i
antirheumatičkoga čaja za čišćenje krvi, darrow bi već bio riješen dugotrajne
bolesti, a i bogatiji za mnogo forintih, koje sam usadal potrošio, da
ozdravim. Dosele sam vaše neocjenjeno sredstvo dobrobiti iz Praga, iz
vašega skladista, danas se pako izravno obradim u tem, već molim, da
mi s mesta uz poštansku naplatu pošaljete 12 paketa.

Poštovanjem najdonjani
Josip Dilzl.

Gospodinu Franji Vilhelmu, liječniku u Neukirchenu kod Beča.

U Gutensteinau dne 1. listopada 1877.

Pošaljite mi čim skorije možete opet dva paketa vašega čaja za
čišćenje krvi, i to, kako obično, poštanskom naplatnom. Uvidim, da mi bez
njega nije mogu živiti.

Poštovanjem
Florian Haselstelner, broj 43, u Klosterthalu.

Osobova mnogobrojna priznateljna pisma skorim će se opet
oblicodaniti, pošto je nemoguće sva na jednom doneti.

Pozor proti patvorenju i obmani.

Kupujte moj čaj, neka izvoli slavno obdinstvo dobro pogledati moju
zaštitnu marku i tvrdku, koja su vidni na svakom paketu s vama, da se
tako očuve ispred potvorenja i obmane.

Pravi Vilhelmov antiarthritički i antirheumatički čaj za čišćenje
krvi, može se dobiti u svim međunarodnim Vilhelmove fabrikacijama u
Neukirchenu kod Beča, ili u mnogim još novinam oglašenim mestima.

Paket, radnajan u 8 komada, izdelivan po propisu ljeknika, stoji
skupa s naputkom u raznih jesućih for. i posibice, 10 novca, za bilježi
odpreman.

Za udobnost p. n. obdinstvo može se još dobiti:

U Osieku, kod J. C. Dienesa i Josipa Go-
beckoga liječnika.

U Dardi kod Šandora Cingellija liječnika; u Vukovaru kod A.
Krajića liječnika; u Požegi kod Antuna Hegedűša liječnika; u
Zagrebu kod S. Mitevlacha liječnika; u Belovaru kod Rude Svobode
liječnika; u Pečuhu kod Stjep. Šipota liječnika; Ig. Čerte; u Ivani-
ćici kod Ed. Polovića liječnika; u Karlovcu kod A. Katića liječnika;
I. Benića; u Koprivnici kod M. Verlija liječnika; u Mitrinci kod A.
Kristonovića; u Novomadru kod L. Stefanovića; u Šađevatu kod Maka
Grindbata; u Vinkovcima kod Frid. Herziga liječnika; u Varaždinu kod
dra. A. Haltara, liječnika.

Franjo Rajal,

Osiek, gornji grad, kapucinska ulica, Frank-ova kuća,

upozorjuje ovim p. n. občinstvo na svoje bogato providjeno stvarištvo svake vrste
sasih pokrivača, najfinijih engleskih flanelinskih, trikotskih i perzi-
janskih pokrivača (Plissdecken), prostiraca za stolove i krevete, matrac-
trice iz konjske dlake i morskoga maha, uloge u krevete sa galvaniziranim
spiralinim parjem sa i bez vanjske, konjske pokrivače i prave sedmo-
gradske bilke, snigove, željezne krevete, koljevke, djetlinu kolcu-
stolice iz svinutoga drva (braća Thonet), peresa za krevet, izkuhanu konjsku dlaku i
vlastitog proizvoda. Također ima podpisani veliki izbor, Grada, Nankinga, Rangeja i ruve za matraci,
nadalje svake boje kašmira, sišona uz jastini cienu. Te mu je moguće vrlo brzo i valjano izvršiti
svake naručbe na čitavu postelinu, kao i naručbe za visoki erat, bolnice i druge zavode. Može se
mnogobrojne naručbe, podpisuje se punim počitanjem

Franjo Rajal.

J. STRASS

U Osieku, gornjem gradu.

Najveće skladište sukna za haljine, prodaje se uz znatno snižene cene.

Zatim veliki izbor rumburžkih, creaskih i platnenih stolnih prostiraca,
canafass i t. d., vunena sukna za gospodske haljine, gospodskog i gospodjin-
skog rublja, najnovije gospodske i gospodjanske ovratnike i t. d. i t. d. Osobito
pako upozorujem p. n. gospodjinski svjet na moju trgovinu

gospodjinskih haljina (Confection)

i to ne obilje gospodske kupute za gospodje, gospodjanske Menčikove i Paletce.

Za mnogobrojni posjet moli

najvećim počitanjem

J. Strass.

Trgovina modnih rukotvorina i gospodjinskih haljina.

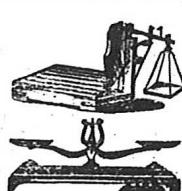
Na blagohotno uvaženje!

Tovarnice za željeznice i ladje,

nadalje: račune, punomoćnice, vrstne tiskanice za porezne i občinske urede itd.,
drže se uviek u dostatnoj množini na stovarište i prodava ih uz najjeftiniju cenu:

štamparija Julija Peiffera,

Osiek, gornji grad, kapucinska ulica.

Gvoždjarница

Ferd. Redlsteina i sinovca

u gornjem gradu Osieku.

Skladište svih mogućih vrsti jedno- i dvocjevih lovačkih pušaka, prednjakuša, ostraguša, Lefancheaux, Lancaster, revol-
verskih, Fleibert-salonških i palčnih pušaka, tercerola, jedno- i dvocjevih, te salonskih pištolja, revolvera raznih sustava, šesto-
i desetopuka, po komadu od 5.30 do 40 for, vojnikličkih, posrebreñih gospodjinskih i američkih revolvera, ubijaća, boksera i t. d.

Revolverski i karabinskih patrona za Lefancheaux-
ostraguša, Lefacheaux i Lancaster, kaliber: 12, 13, 16 i 20, praznih i punih. Patentirane sačne, nepromične prižiškice, ploča za nišan sa slikom i muža-
rom, stakleni očjuti za životinje, nabilača za divljac, lovačkih stolica, gospodarskih štapova, svakovrsnih lovačkih oprava.

Obilno skladište jelovnih sprava, žlice iz pakfonga i alpaka. Alpaka je najčistija kovina, baš kao srebro, pak mi jamčimo, da takove žlice neće
ni počnuti, ni požutiti. — Raznovrstanje sprava za krunjenje kukuruza, grebena, žrvanja, vetrenjača i vitala.

Vodo-zatvorah za zahode, dvostruku zatvorenh, se ili bez vodovnjaka; požaljene audgrobnih krstana po propisu oboždarenih, decimalnih težula
od 25 do 1000 klg. snago nose, uteza, balancirajući i inih težulja, vodotezula, mliječna za šupljini i teknične i t. d.

Kuhinjskih i domaćih sprava; novih, s polje i iznutra bielo emaliranih sudova iz lima, sa crvenimi prugami, baš kao porcelanski sudovi;
štednih ognjišta, kazana, livenih i limanih peći, vojničkih čanaka, sprava za sjecanje mesa, korapa za kruh, bokala za vodu, leganja, vrećna, pljuvaonica, en-
gleških štrečaljaka za vrt, zdenačkih sastavina, gvoždenih sprava za crkve, raznih slavina, konjskih oprava, tavanskih prozora, milnova za boje i t. d.

Gotovi okova i bravarija za gradnju kuća, šumskih oruđa za kranjce, te sve sprave iz željeza, čelika i miedi. Naručbine se izvršuju brzo, valjano i jeftino.

te o Razsvjeti u Osijeku. Tko po ružnom vremenu u gornjem gradu po mraku izaći na ulicu, mora imati osobit vid, jer je razsvjeta vrlo slaba. Zar se tomu nebi moglo doskočiti (Branislav, br. 40).

Zdravstveno stanje u Slavoniji bijaše po lječničkom izvješću u mjesecu kolovozu povoljno. U gradu Osieku umrieše 43 naprava 46 u predprošastom mjesecu. Iduća rubrika - Brzojavne vesti Branislava - najčešće jedna ili dvije kratke vijesti, domaće ili strane, vezane ponajviše uz događaje u Bosni, pristigle u posljednji tren. Brod dne 5. Listopada. Nadporučnik Stipetić uhvatio Hadži Loju u blizini Rogatice u Srećiselu. Beč dne 20 rujna (Službeno) Danas, dne 19. T.m. predala se tvrdjava Bihać; naši zaposjedoše tvrdjavu oko 4 sata poslije podne, nadjoše pet topova, oružja i strieliva, a od turske redovite vojske nadjoše štapskoga časnika i više topnika (Branislav, br. 36).

Slijede potom očitovanja, javne zahvale i ostala javljanja čitatelja.

Pod naslovom *Službeni vjestnik* čitamo o najnovijim Sudbenim objavama, Natječajim i Dražbama. Tako pratimo natječaje Za dva odvjetnička mjesta sa sjedištem u Bakru, molbe do 1.rujna t.g. banskому stolu; mjesto učitelja u Šestinah, plaća 500 for., 10% petogodišnjega doplatka zatim druge pogodnosti, molbenice školskomu odboru istom mjestu; mjesto zamjenika drž. odvjetnika u Zemunu, plaća 1000, 200 for. stanarine i pravo pomaka u višji razred 1000 for., molbenice 18. Rujna c. kr. Državnom nadovjetništvu u Zagrebu (Branislav, br. 24).

Obznane trgovačko-obrtničke komore za Slavoniju (O promjeni vozno-poštanskih cienika) Kr. ugar. Ministarstvo za poljodielstvo, obrtnost i trgovinu, ukinulo je naredbom od 17. O.m. br. 24.709 dosada u krieposti obstojeće, stranom za nutarnji - uračunavajuć amo i promet izmedju Ugarske i Austrije (cienik od 15. Ožujka 1867), stranom za ujamni promet sa Njemačkom (cienik od 1. siječnja 1863) opredieljene vozno-poštanske cienike, koji će 1. studenog 1878 u život stupiti, ustanovilo.... (Branislav, br. 52).

Slijedi potom Efektni i mjenički kurzi	
Na c. kr. javnoj burzi u Beču od 15. Listopada 1878.	
Ugarska zlatna renta	82,70
" blagajnički bonovi 1. izdanje	--
" " " 2. "	110,75
" iztočno željezničko priorit 2. Izdanje	73,50
" " državne obveznice iz 1876	63,90
Ugarska željeznički zajmovi	98,-
" zemljorazteretne obveznice	78,50
Temeške " "	74,75
Sedmogradske zemljorazteretne obveznice	73,-
Hrvat.-Slav.	84,-
Ugarske vinsko desetinske obveznice	82,-
Austrijski jedinstveni državni dug u notah	60,50
" " " " " srebru	62,30
" zlatna renta	70,75
1860. državne srećke	110,50
Austrijske dionice narodne banke	785,-
" " vjeresijskog zavoda	220,25
Ugarska vjeresijska banka	206,-
Srebro	100,-
C. kr. cekini	5,60
Napoleondori	9,42
Njemačka državna marka	58,15
London	117,60

Veliko-varadinsko-osječka pruga alfölsko riečke željeznice redovito je objavljivala svoj *Red vožnje za osobni promet, valjan od 15. Svibnja 1878.*

Osieck-Villany I.II.III.IV. raz.

Pos. pod. noću

Osiek	odl.	2.10	2.05
Darda		2.43	2.39
Lskafelda		2.58	2.56
Baranj.Monast.		3.23	3.26
Magyar Boly		3.46	3.53
Villany	dol.	4.-	4.07

Villany-Osieck I.II.III.IV. raz.

Pos. pod. noću

Villany	odl.	11.45	1.10
Magyar Boly		12.-	1.25
Baranj.-Monast.		12.28	1.29
Laskafeld		12.48	2.22
Darda		1.07	2.44
Osiek	dol.	1.35	3.12

Izuzetno zanimljivo je danas iščitavati reklamne poruke tadanjih osječkih trgovaca, tiskara, liekarnika i gvoždjara, gostioničara.

Cast je podpisom ovim naznaniti p.n.

poštovanomu obćinstvu, da je povratio se iz pukovnijske bašće, uzeo osobno ravnati gostionu "Zur Bierquelle" u kapucinskoj ulici, to će odgovarajući starom dobrom glasu gostione, gledati zadovoljiti p.n. poštovane gostove tečnimi jelj, najboljim pićem, a neimenito izvrsnom pivom.

Punim počitovanjem Antun Fried J.Strass U Osiek, gornjem gradu.

Najveće skladište sukna za haljine, prodaje se uz znato snižene cijene.

Zatim veliki izbor rumburžkih, craskih i platnenih stolnih prostirača, canafass i t.d., vunena sukna za gospodske haljine, gospodskog i gospodjinskog rublja, najnovije gospodske i gospodjinske ovratnike i t.d. i t.d. Osobito pak upozorujem p.n. gospodjinski svjet na moju trgovinu Gospodjinskih haljina (Confection) I to na obljenje gospodske kapute za gospodje, gospodjinske Menčikove i Paletoe

Za mnogobrojni posjet moli najvećim počitanjem J.Strass

Na blagohotno uvaženje!

Tovarnice za željeznice i ladje

Nadalje: račune, punomoćnice, vrstne tiskanice za porezne i obćinske uredi itd., drže si uviek u dostatnoj množini na stovarište i prodava jih uz najjeftiniju cijenu:

štamparija Julija Pfeiffera,
Osiek, gornji grad, kapucinska ulic

Posljednji broj Branislava izšao je 5. ožujka 1879. god. Njegov urednik Martin Polić najavivši prestanak izlaženja piše da je činio sve što se dalo činiti da svlada silne zapreke, koje listu stajahu na putu, da ga nije s jedne strane bodrila požrtvovnost samih izdavača lista, a s druge strane, da nije očekivao, kad će snažnije sile i uvaženije započeti pravi i jedinstveni list od hrvatske državnopravne opozicije....U Osijeku nema mogućnosti izdavati takav list.

Sam urednik uvidio je da se njegov list pojавio prerano. Osječani, točnije oni koji su čitali novine imali su svoj list Die Drau, oni kojima je Branislav bio namijenjen, jednostavno nisu razumjeli njegove

rečenice. Nepuna godina dana izlaženja nije trgnula Osijek u kojem će se nacionalna svijest probuditi početkom dvadesetog stoljeća, točnije 1902.god, osnivanjem Prve hrvatske dioničarske tiskare u kojoj će hrvatska opozicija tiskati svoj list Narodnu obranu. U Osijeku prave opozicije nije niti bilo. Čitamo tako: *Ponedjeljak birao je grad Osiek dva svoja zastupnika u hrvatski sabor. U dolnjem gradu izabran je gospodin odsječni predstojnik Ivan (Jovan prekršten u Ivana) Živković jednoglasno, sam pako izbor bio je naravno bez ikakova života. U gornjem gradu nije do zadnjeg časa nitko živ znao, tko će kandidirati. Ovdješnja opozicionalna stranka nije kanila postaviti nikakova kandidata pa samo u su zadnji čas, uvidiv, da bi grad mogao još ostati bez ikakova zastupnika, ovdiešnji rodoljubivi gradjani iztakli g. Milana Makanca. Znalo se, da dr. Makanac neprima mandat, i da biva proti njegovoju jasno očitovanoj volji, ako ga tko kandidira, no ipak mislilo se, da valja spasiti firmu gradjanske svesti.. na biralište došlo 140 birača, od tih 50 činovnika, koji su izim dvojice trojice svi glasovali za kandidata Karla Mihalovića, 50 pako gradjana glasovalo je za dra. Makanca. Preko 600 birača nije glasovalo. Neda se dakle ni govoriti o kakvoj pobjedi, jer nije ni bilo bitke, niti je opozicija radila što da pobjedi. Za dra. Makanca nije glasovala stranka kao takva, jer ta nit je bila organizirana, nit pripravna, nit je imala kandidatom dra. Makanca, već su sami pojedini svestni birači htjeli dati svoj glas tomu rodoljubu. U ostalom će gospodin Karlo Mihalović lako nositi povjerenje 50 činovnika i 40 drugih glasova (Branislav, br. 23).*

Vrijeme koje dolazi ostvarit će ideje urednika Branislava, ideje su to koje pokreću Narodnu obranu, ali i Hrvatski list dvadeset godina poslije. Rečenice ispisane u uvodiku Branislava zaživjet će u tekstovima brojnih listova koji će u Osijeku izlaziti, stoga ga se u povijesti osječkog, pa i hrvatskog novinarstva valja spomenuti.

LITERATURA

- BÖSENDORFER, J., 1939., Povijest tipografije u Osijeku, Građa za povijest književnosti hrvatske, knj. XIV, Zagreb
- BURIĆ, V., 1975., Prvi pokušaji književnog i kulturnog udruživanja u Osijeku, Radovi Centra za znanstveni rad Vinkovci, br.3, Zagreb
- FIRINGER, K., 1952., Jedan pokušaj izdavanja novina u Osijeku 1813., Historijski zbornik br.1-2, Zagreb
- HERGEŠIĆ, I., 1936., Hrvatske novine i časopisi do 1848., Zagreb
- HORVAT, J., 1962., Povijest novinstva Hrvatske, Zagreb
- ŁASZOWSKI, E., 1923., Prve osječke novine, Hrvatski list, br. 11, 12, Osijek
- MALBAŠA, M., 1978., Povijest tiskarstva u Slavoniji, Zagreb
- MARUŠEVSKI, O., 1972., Prilog istraživanju tiskanog umijeća u Hrvatskoj: Prve ilustrirane novine u Hrvatskoj, Vijesti muzealaca i konzervatora br. 3, Zagreb
- OBAD, V., s.a., Slavonska književnost na njemačkom jeziku, Osijek
- REINACH, P., 1940., Uvod u izum štamparstva i razvoj u Osijeku, Osječki prilog Grafičkoj reviji, Grafička revija, Jubilarni broj.

SUMMARY

BRANISLAV - THE FIRST OSIJEK NEWSPAPER IN CROATIAN

In July 1878. Branislav - political and economic newspaper began to appear. It was printed in the printing-office of Julije Pfeifer, and Martin Polić is signed as "publisher and editor - in chief". Although it was appearing for less than a year (1st issue appeared on 1st July 1878., and issue no. 105 5th March 1879.), Branislav is considered the first Osijek newspaper in Croatian in the history of Osijek journalism.

In the beginning of 19th century we record many tries of newspaper publishing in Croatia. Thus in 1813. the manager of Divald printing-office in Osijek requested a permit for newspaper publishing, but Hungarian Regency Council refused that request.

In 1826. a weekly paper Luna began to appear in Zagreb. reformation period brought the first newspaper in Croatian and thus the first issue of Novine horvatsko-slavonsko-dalmatinske appeared on 6th January 1835. and the first issue of Danica, literature supplement, on 10th January. Trueblue tried to begin the publishing of literature magazine Jeka in Osijek in 1842. Unfortunately, he didn't succeed. During revolutionary 1848. many newspapers in Croatia began to appear. On 5th June 1848. the first newspaper in Osijek appeared - Der Volksredner für Vaterland, Freiheit und Gesetz, but only a few numbers were published. The first Osijek local paper Esseker Lokalblatt und Landbote were issued from 1864. to 1869. In 1869. the first illustrated newspaper Esseker allgemeine illustrierte Zeitung appeared in Osijek. This illustrated magazine was the first of that kind not only in Osijek, but in Croatia is well. While Esseker Lokalblatt und Landbote followed the literature conception, Die Drau, paper issued in Osijek from 1868. to the thirties of 20th century, are more and more of modern paper character.

In the end of 19th century printing business in Osijek is intensified. New printing-offices appear and publishing activities are enriched. For a short period appeared Slavonia Früher Der Syrmier Bote, Esseker Tagblatt, and for a longer time Esseker Zeitung. It was the period of Osijek when it developed in Austro-Hungarian Monarchy. At that time Essek had 18.000 inhabitants (1880.), with about 9.000 Germans. Many other nationalities accepted German as their everyday language, which was in use till the beginning of 20th century. Traffic connections between Osijek and Vienna, or Vienna and Budapest, were much better than those between Osijek and Zagreb. It is understandable that the papers were mostly issued in German.

The appearance of Croatian papers is very interesting as that period was characterised by domination of papers in German, and when reformation ideas were still not popular in Osijek. Branislav was issued three times a week: on Wednesdays, Fridays and Sundays, editor-in-chief was Martin Polić, professional journalist. This paper advocates opposition politics against Ivan Mažuranić, and was the only opposition paper in Croatian. Branislav addresses everyone and writes for everyone, with an intention to animate the feelings of belonging to Croatian nation in Osijek, which was in a way isolated from the rest of the country due to bad traffic connections.

The time when Branislav appeared was the time when military operations in Bosnia began. On 28th June 1878. Berlin congress brought a mandate for Austro-Hungary to occupy Bosnia and thus incidents from Bosnian front arrested attention of journalists. Branislav reports on battles with detailed information, as Osijek was nearer to war incidents than Zagreb. The paper also writes about elections and high cost of living, caused by concentration of the army in the town and surrounding area, following the politics of Milan Makanjac (moral leader of the opposition), who had withdrawn from the political life.

Branislav was regularly informing on what had happened in Osijek the previous day. The fenilleton brings interesting articles on history, science, language, but mostly on politics. After the column Political news, follows the column Our reports, from places in Croatia and Bosnia. Under the headline Our gazette we can find short domestic news, mostly from the front, but also everyday news - information on cultural events, deaths of famous persons, etc. Official gazette brings recent judicial decrees, soliciting for tenders and auctions. Information of Chamber of commerce for Slavonia and Effective and bill-of-exchange cursives are also regular. The citizens of Osijek and everyone also could find information on time-table for personal traffic on the relation Osijek - Rijeka. Finally, we could find adverts of Osijek merchants, publishers, chemists, innkeepers, etc.

The last issue of Branislav appeared on 5th March 1879., and according to the article by Polić it was due to numerous problems in editing. The editor himself realised that his newspaper appeared too early. A year of appearance couldn't do much, and national conscience in Osijek was not awoken before 1902., when the First Croatian point-stock pointing-house was founded, in which Croatian opposition will print its newspaper Narodna obrana (National defence).